

Nivell Intermedi B2

Francès

Índex

1. Definició del nivell i objectius

1.1 Definició del nivell

1.2 Objectius generals del nivell

1.3 Objectius per activitat de llengua

2. Competències generals per a l'aprenentatge de la llengua i per a la comunicació

2.1 Actituds

2.1.1 Actituds que afavoreixen l'èxit de l'aprenentatge

2.1.2 Actituds que afavoreixen el procés d'aprenentatge d'una llengua

2.1.3 Actituds que afavoreixen l'adquisició d'una consciència intercultural

2.2 Estratègies per a l'aprenentatge de la llengua

2.2.1 Estratègies cognitives

2.2.2 Estratègies metacognitives

2.2.3 Estratègies socioafectives

2.3 Competència digital

3. Competència lingüística comunicativa

3.1 Competència i continguts nociònals i funcionals

3.1.1 Funcions

3.1.2 Nocions

3.2 Competència i continguts discursius

3.2.1 Adequació al context

3.2.2 Coherència i cohesió textual

3.2.2.1 Organització i estructuració del text segons la macrofunció

3.2.2.2 Organització interna del text

3.2.2.3 Relacions sintàctiques i semàntiques per mantenir el referent

3.2.2.4 Relacions semàntiques entre les parts del text

3.3 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

3.4 Competències i continguts per a activitats de llengua

3.4.1 Comprensió oral i escrita

3.4.1.1 Textos i àmbits d'ús

3.4.1.2 Estratègies de recepció

3.4.2 Expressió i interacció oral i escrita

3.4.2.1 Textos i àmbits d'ús

3.4.2.2 Estratègies de producció

3.4.2.3 Estratègies d'interacció

3.4.3 Mediació

3.4.3.1 Activitats de mediació

3.4.3.2 Estratègies de mediació

3.5 Competència i continguts lingüístics

3.5.1 Lexicosemàntics

3.5.2 Morfosintàctics

3.5.3 Foneticofonològics

3.5.4 Ortotipogràfics

4. Criteris d'avaluació

1. Definició del nivell i objectius

1.1 Definició del nivell

El nivell Intermedi B2 té com a finalitat principal capacitar l'alumnat per a l'ús de l'idioma en situacions habituals i també algunes de més específiques o complexes en els àmbits personal, públic, professional i educatiu, receptivament i productivament, tant de forma parlada com escrita, presencialment o a través de mitjans tècnics, amb la suficient fluïdesa i naturalitat perquè la comunicació es faci gairebé sense esforç amb usuaris d'altres llengües.

Per assolir aquesta finalitat, l'alumnat ha d'adquirir les competències, les estratègies i els continguts que li permetin mediar entre textos i parlants d'una o més d'una llengua, així com interactuar, comprendre i produir textos orals i escrits complexos conceptualment i lingüísticament en una varietat de llengua estàndard, amb un repertori lèxic ampli amb expressions idiomàtiques d'ús comú que permeti percebre i expressar matisos de significat, sobre temes generals, actuals, del propi interès o del camp d'especialització del parlant.

1.2 Objectius generals del nivell

1. Utilitzar l'idioma amb eficàcia, de forma fluida i amb un grau elevat de precisió, en un ventall ampli de situacions de la vida quotidiana, d'aprenentatge i d'altres, i com a mitjà d'expressió personal, mostrant cert domini dels seus aspectes formals i discursius, un grau elevat d'adequació del discurs a la situació comunicativa i una certa riquesa lèxica.

2. Optimitzar el coneixement dels valors d'altres cultures, havent-los contrastat amb els valors propis, amb l'objectiu d'afavorir i enriquir la comunicació.

3. Utilitzar les estratègies lingüístiques i d'aprenentatge desenvolupades, per reflexionar i corregir els propis errors i mancances en l'expressió i en la comprensió, tant orals com escrites.

4. Mostrar un cert domini dels usos i convencions socials de la llengua i dels diferents registres. Reconèixer i entendre diferents varietats de la llengua.

5. Continuar l'aprenentatge de la llengua objecte d'estudi de forma autònoma un cop acabats els estudis d'aquest nivell.

6. Integrar i combinar el conjunt de les competències, habilitats, estratègies i actituds que formen part del bagatge personal previ o adquirit al llarg del procés d'aprenentatge d'un o més idiomes, per desenvolupar una competència plurilingüe i pluricultural.

7. Reconèixer el potencial de les tecnologies digitals com a mitjà per a l'expressió, interacció, col·laboració i creació de continguts i coneixement.

1.3 Objectius per activitat de llengua

Recepció

Comprendre amb suficient facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites de textos orals i escrits, textos llargs i de certa complexitat, conceptualment i estructuralment complexos, que tractin sobre temes diversos de caràcter general, personal o dins del camp d'interès o especialització propi, sempre que els parlants dels textos orals articulin a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, i fins i tot quan les condicions d'audició no siguin bones i sempre que se'n puguin rellegir les seccions difícils i que l'autor escrigui en alguna varietat estàndard de la llengua i usi expressions idiomàtiques d'ús comú.

Producció

Produir i coproduir textos orals i escrits d'una certa extensió, clars, ben organitzats, prou detallats i adequats a la persona interlocutora i al propòsit comunicatiu específics, sobre una àmplia sèrie de temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estil estàndard i independentment del suport i del canal, amb una correcció que li permeti comunicar-se amb eficàcia utilitzant apropiadament una gamma àmplia de recursos lingüístics propis de la llengua i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa. Pel que fa a la producció oral, amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un cert grau d'espontaneïtat i de fluïdesa tot i que encara pugui cometre errors esporàdics que, essent-ne conscient, pot corregir.

Interacció

Participar de forma activa en converses i discussions, orals o escrites, i comunicar-se espontàniament amb parlants de la llengua estrangera, tant cara a cara com en línia, en una àmplia gamma de temes generals, professionals, educatius o de lleure, amb un bon control gramatical i sense gaire senyal d'haver de restringir el que vol dir, adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies. Interactuar amb una certa fluïdesa, precisió, eficàcia i espontaneïtat.

Mediació

Mediar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, animant a participar en la conversa i a crear una cultura comunicativa comuna. Reformular amb detall un text complex però ben estructurat, per a un mateix o bé per a una altra persona, simplificant-

lo o amplificant-lo amb diferents finalitats: superar una barrera lingüística, cultural, semàntica o tècnica.

2. Competències generals per a l'aprenentatge de la llengua i per a la comunicació

2.1 Actituds

En l'aprenentatge i l'adquisició de llengües es dona una gran importància als factors psicològics i afectius en el procés d'aprenentatge de la llengua i de la cultura que representa. Aquests factors exerceixen la màxima influència en l'èxit o en el fracàs de l'aprenentatge de la llengua i de les relacions interculturals en què es participa.

Una actitud és una disposició d'ànim que s'aprèn, tot i que de vegades estigui estretament relacionada amb trets de la personalitat. Per això, el professorat ha d'esmerçar temps i esforços per ajudar l'alumnat a reconèixer el pes de les actituds en el procés d'aprenentatge, a identificar les pròpies i a treballar en el desenvolupament de les adequades per aconseguir l'èxit en l'aprenentatge.

2.1.1 Actituds que afavoreixen l'èxit de l'aprenentatge.

- Reconeixement del fet que cada persona és protagonista del seu aprenentatge i n'ha d'assumir la gestió i la responsabilitat.
- Valoració de l'autoestima, la responsabilitat personal, l'esforç, la concentració, la voluntat i les pròpies capacitats.
- Valoració de la motivació, la curiositat i l'obertura cap a nous coneixements.
- Interès per manifestar creativitat i imaginació, i per experimentar.
- Reconeixement dels diferents estils d'aprenentatge i predisposició a aprendre i adoptar els que millor hi escaiguin.
- Interès per adquirir autonomia en el procés d'aprenentatge.
- Superació de l'ansietat davant les noves experiències.
- Interès per desenvolupar constància i mètode de treball.

2.1.2 Actituds que afavoreixen el procés d'aprenentatge d'una llengua.

- Valoració de l'aprenentatge d'una llengua com a eina de desenvolupament personal.
- Valoració de la importància de conèixer una llengua estrangera per als estudis i la feina.
- Consciència del fet que l'aprenentatge d'una llengua requereix motivació i esforç.
- Definició de les necessitats i els interessos personals a l'hora d'aprendre una nova llengua.
- Establiment d'objectius assumibles i observables a curt termini.
- Aprofitament dels coneixements i les experiències de què es disposa, tant lingüístiques com no lingüístiques, com a mitjà per facilitar l'adquisició dels nous coneixements.
- Reconeixement de la utilitat de transferir els coneixements i les estratègies d'aprenentatge d'una llengua a una altra.
- Disposició a experimentar i a intentar activar els recursos i les estratègies de què es disposa.

- Reconeixement del fet que l'error és necessari per aprendre.
- Valoració de l'enriquiment personal que suposa la relació amb la resta de l'alumnat i el professorat.
- Reconeixement del fet que el treball en grup i cooperatiu dona l'oportunitat d'experimentar i de comunicar-se en la llengua que s'aprèn.
- Valoració de l'adquisició d'estratègies que poden ser transferibles a altres aprenentatges.
- Interès per comunicar-se i expressar-se oralment i per escrit amb persones que parlen la llengua objecte d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de la forma en la interacció, a fi d'expressar-se amb correcció i precisió.
- Consciència de la importància d'adequar els continguts de l'actuació oral o escrita al context comunicatiu en què aquesta es produeix.
- Consciència de la importància de l'avaluació com a instrument que permet regular el procés d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de l'autoavaluació com a mitjà d'avaluació i gestió del propi procés d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de la utilització de les tecnologies digitals com a mitjà d'aprenentatge i d'intercanvi lingüístic i cultural.
- Consciència de la importància d'aportar els coneixements lingüístics propis, com a persona mediatra, en situacions en què persones de diferents llengües necessiten comunicar-se i no disposen d'una llengua comuna.

2.1.3 Actituds que afavoreixen l'adquisició d'una consciència intercultural.

- Valoració positiva de les diferències culturals com a font d'enriquiment i creixement personal.
- Anàlisi crítica de les pròpies valoracions d'altres cultures.
- Reconeixement de la dificultat, i de vegades la impossibilitat, de comparar realitats culturals diferents.
- Superació dels prejudicis i estereotips sobre les cultures i els pobles.
- Acceptació de l'alteritat i la diferència: respecte i tolerància.
- Valoració de l'enriquiment i el creixement personal que suposa el contacte amb persones d'altres cultures.
- Valoració de la llengua com a vehicle d'expressió d'una realitat social i cultural, de les seves creences i valors.

2.2 Estratègies per a l'aprenentatge de la llengua

Les estratègies d'aprenentatge afavoreixen el procés d'aprenentatge propi en la mesura que, d'una banda, promouen que l'alumne o alumna assagi amb els mitjans, les tècniques i els procediments que li resultin més rendibles i, de l'altra, estimulen el desenvolupament de l'autonomia i del treball col·laboratiu, així com de la responsabilitat en l'aprenentatge.

La capacitat d'aprenentatge també es pot concebre com la predisposició o l'habilitat per descobrir allò que és diferent, tant si es tracta d'una altra llengua, com d'una altra cultura, d'altres persones o de nous coneixements. El saber aprendre pot incloure graus i combinacions de molts aspectes del saber ser, dels coneixements i del saber fer.

Les estratègies que s'enuncien a continuació segueixen els passos del procés d'aprenentatge d'una llengua i, encara que algunes d'elles poden formar part del bagatge conscient o inconscient de la persona aprenent de llengües, en tots els casos es poden practicar i fer-les conscients per tal d'utilitzar-les i automatitzar-les per agilitar l'aprenentatge.

2.2.1 Estratègies cognitives

Reflexió sobre la comunicació i la llengua. Raonament sobre el fet comunicatiu i els elements d'una situació comunicativa:

- Presa de consciència i explicitació de coneixements sobre la comunicació i la llengua.
- Presa de consciència de com s'aprèn la llengua per afavorir el procés d'aprenentatge.
- Formulació d'hipòtesis referides al significat, funció i/o ús de diferents elements o aspectes de la llengua. Raonament i verificació de les hipòtesis formulades.
- Deducció de les normes d'ús de la llengua estrangera per analogia amb les pròpies o a partir d'exemples contextualitzats.
- Aplicació dels coneixements sobre la llengua pròpia o altres de conegudes per facilitar el nou aprenentatge.
- Reconeixement de les diferències d'ús entre el codi oral i l'escrit, i entre els diferents registres.

2.2.2. Estratègies metacognitives

Reflexió sobre el procés, l'aprenentatge:

- Apropiació de la terminologia necessària.
- Comprensió del paper de l'error.
- Utilització de tècniques d'estudi i eines de treball.
- Desenvolupament del propi estil d'aprenentatge.
- Desenvolupament de l'autonomia i control del propi procés d'aprenentatge.
- Utilització de l'autoavaluació i la coavaluació com element de millora del procés.

2.2.3 Estratègies socioafectives

- Desenvolupament d'estratègies que permeten a la persona aprenent valorar i reforçar la seva motivació per practicar la llengua i col·laborar amb d'altres per al seu aprenentatge.
- Acceptació que la comprensió parcial o superficial d'una situació comunicativa no impedeix mobilitzar els recursos i les tècniques disponibles per sentir-se competent en el desenvolupament de tasques d'aprenentatge i comunicatives.
- Capacitat de formular objectius clars i possibles per reforçar la motivació.
- Presa de consciència de la importància dels companys i companyes com a font d'aprenentatge a classe i fora de classe.
- Capacitat d'oferir i demanar ajut per construir el propi coneixement.
- Predisposició a rebre la retroacció del professorat sobre el procés d'aprenentatge.
- Aprofitament de totes les ocasions possibles per establir contacte, fora de l'aula, amb la llengua que s'aprèn (contacte amb persones, lectures, audicions, etc.).

- Capacitat d'assumir riscos per experimentar amb els nous aprenentatges.

2.3 Competència digital

Disposició a experimentar amb les tecnologies digitals:

- Valoració de la interacció mitjançant les tecnologies digitals per facilitar la construcció de continguts i coneixement. Identificació dels punts forts i febles dels diferents mitjans. Identificació de la seva utilitat segons el context.
- Valoració de la col·laboració mitjançant les tecnologies digitals. Consciència del fet que els processos col·laboratius faciliten la construcció de continguts i coneixements. Coneixement de les dinàmiques del treball col·laboratiu.
- Consciència del fet que diferents cultures tenen pràctiques diferents de comunicació i interacció. Flexibilitat per adaptar-se als diferents entorns de comunicació digital.
- Valoració de la comunicació multimodal, i del valor afegit que aporten els diferents recursos semiòtics emprats (text escrit, imatge, àudio, vídeo, etc.). Flexibilitat per adaptar la informació que es vol transmetre segons el mitjà escollit.

3. Competència lingüística comunicativa

3.1 Competència i continguts nocius i funcionals

Qualsevol enunciat implica una o diverses funcions que tenen a veure amb la intenció comunicativa de la persona parlant i l'expressió de nocions que s'hi relacionen, a través de les quals la persona usuària de la llengua es refereix a conceptes abstractes (existència, temps, quantitat, qualitat, etc.) o concrets (feina, oci, aliments, etc.).

3.1.1 Funcions

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se i respondre a una presentació; saludar i respondre a una salutació; demanar transmetre una salutació; acomiadar-se; convidar; acceptar o declinar una invitació; agrair i respondre a un agraïment; atreure l'atenció; demanar disculpes i perdó; perdonar; donar, acceptar i refusar excuses; donar la benvinguda; expressar aprovació; felicitar i respondre a una felicitació; interessar-se per algú o per quelcom; respondre a mostres d'interès; fer compliments; lamentar un fet; compadir-se; expressar condol.
- Intercanvi de coneixements i d'informació: afirmar; negar; anunciar (projectes, decisions, etc.); assentir; dissentir; classificar; comparar; confirmar la veracitat d'un fet; confirmar i demanar confirmació; postil·lar; corroborar; desmentir; expressar curiositat; descriure les qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, productes, llocs, situacions, activitats, esdeveniments, procediments, processos i canvis; donar, oferir i demanar informació; demanar i donar indicacions; expressar coneixement o desconeixement; expressar dubte i certesa; identificar/identificar-se; narrar fets o esdeveniments passats puntuals i habituals; descriure estats i situacions presents; expressar esdeveniments futurs i prediccions a curt, mitjà i llarg termini; recordar alguna cosa a algú,

comprovar i expressar si es recorda una cosa; rectificar; fer avisos i advertiments; acusar; defensar; exculpar.

- Expressió del gust i de la preferència, de la satisfacció i del desgrat: expressar desig, rebuig, desinterès, interès, indiferència, aprovació, desaprovació; elogiar; menysprear; recriminar, retreure, renyar.

- Expressió de sentiments, d'actituds, d'estat físic i anímic: expressar alegria, felicitat, tristesa, disgust; expressar simpatia, antipatia, admiració, decepció, afecte, amor, odi, confiança, desconfiança envers algú; expressar l'estat físic, de salut o d'ànim; ansietat, diversió, avorriment, esperança, dolor, alleujament, irritació, preocupació, sorpresa, temor, tranquil·litat, resignació, vergonya.

- Expressió de l'opinió, de l'acord i del desacord, del dubte i de la hipòtesi: Demanar, expressar i argumentar una opinió o creença amb diferents graus de fermesa; expressar acord i desacord; objectar; queixar-se; reclamar; replicar; rectificar; rebatre; expressar certesa, dubte, escepticisme, incredulitat; formular conjectures, condicions i hipòtesis sobre esdeveniments presents, passats i futurs; predir; suposar; valorar un fet com a probable o improbable, a causa o conseqüència d'un altre, com a contingent o com a versemblant.

- Expressió de la necessitat, de la intenció i de la voluntat de fer alguna cosa: demanar alguna cosa; sol·licitar, suplicar alguna cosa; demanar ajut; expressar i demanar el propòsit, la intenció o la voluntat de fer alguna cosa; accedir o negar-se a fer una cosa; admetre; consentir; convidar; prometre, jurar; retractar-se; expressar intencions i decisions sobre accions futures.

- Formulació de consells, de suggeriments i d'ofertaments: demanar consell, aconsellar i desaconsellar; recomanar; avisar; advertir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'una persona; animar i desanimar, proposar, suggerir; expressar el desig que algú faci alguna cosa; recordar alguna cosa a una persona; convidar; oferir alguna cosa; oferir, acceptar o refusar ajut; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; acceptar o refusar un suggeriment.

- Expressió d'ordres, de prohibicions i de permisos: demanar i donar instruccions; donar ordres; persuadir, dissuadir; prohibir; exigir; demanar que es faci alguna cosa; demanar un favor, necessitat o obligació; demanar, donar i denegar permís; restringir; censurar; amenaçar; intimidar; demanar autorització, autoritzar i denegar autorització.

3.1.2 Nocions

Reconeixement, comprensió i producció dels significats associats als continguts nociònals per expressar:

- Les entitats i les seves propietats: presència i absència; existència i inexistència; qualitat intrínseca i valorativa; quantitat (definida, indefinida i grau).
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, disposició i ordre).
- El temps (situació en el temps, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat i imminència).
- El mode.

- Estats, esdeveniments, accions, processos i activitats: l'aspecte puntual, perfectiu o imperfectiu, futur, duratiu, repetitiu, progressiu, habitual; la modalitat (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat, voluntat, permís, obligació, prohibició, intenció, coneixement, dubte, esperança, intenció, certesa).
- Relacions lògiques entre estats, processos i activitats: conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, conseqüència, finalitat, resultat, correlació, alternança, equivalència, inclusió, exclusió.

3.2 Competència i continguts discursius

Coneixement, comprensió i producció del text com a unitat mínima de l'activitat lingüística (discurs oral i discurs escrit) produït en un àmbit concret.

3.2.1 Adequació al context

Relació del text amb el context:

- Elements que formen part del context: participants (característiques, relacions entre ells, intenció comunicativa), situació (canal, lloc, temps).
- Elements contextuals que condicionen el discurs oral i escrit: tipus de text; format i estructura; varietat i registre (llengua oral/llengua escrita; registre formal/informal; varietat estàndard/no estàndard); tema (enfocament i contingut); selecció d'elements sintàctics i lèxics; elements foneticofonològics o ortotipogràfics.

3.2.2 Coherència i cohesió textual

La coherència és la unitat semàntica i informativa del text, que es construeix a partir de la selecció i organització de la informació. La coherència de contingut està relacionada amb la cohesió, ja que és el mecanisme per relacionar elements del text amb el context o amb les paraules del mateix text a fi d'establir les relacions de significat al llarg del discurs.

3.2.2.1 Organització i estructuració del text segons la macrofunció: descripció, narració, argumentació, exposició.

3.2.2.2 Organització interna del text: inici, desenvolupament i final de la unitat textual.

3.2.2.3 Relacions sintàctiques i semàntiques a fi de mantenir el referent

- Procediments lèxics: repeticions (*C'est de la musique, certes, mais quelle musique!*; *Fatigué, oui je dis bien fatigué*; «*Et elle, elle reste là*», *Brel*); sinònims (*mourir, décéder, trépasser, crever, expirer, rendre l'âme, claquer, etc.*) i antònims (*aimer / haïr*; *vérité / mensonge*); hipònims i hiperònims (*membre: bras, pieds; lampe: néon, lampadaire*); metàfores (*Elle est rayonnante; Têtu comme une mule*) i metonímies (*En ce moment je lis un Gavalda; Avez-vous du feu?*); proformes lèxiques (*C'est quoi ce truc?*; *Je vais te raconter un truc incroyable! Hier j'ai vu un truc à la télé...*; *Comment tu appelles ce machin?*); referències semàntiques basades en el coneixement del món (*les sept merveilles du monde; la Madeleine de Proust; un Don Juan*).

- Procediments sintàctics: anàfora (referència a elements esmentats en el discurs o presents en el context: *Jean n'avait pas de stylo, je lui ai prêté le mien*); catàfora (referència anticipada a un element o una part del discurs: *Si tu la vois, tu diras à Geneviève que j'ai retrouvé son livre*); el·lipsi (absència d'un element del discurs; malgrat l'absència, l'element és interpretable pel context: *Angèle ramassa ses affaires, [elle] mit son manteau et [elle] partit; Quoi que fatiguée, elle est quand même sortie*).

3.2.2.4 Relations sémantiques entre les parts del text

Els marcadors discursius i els connectors:

- Organització global del text: marcadors per iniciar (*en ce qui concerne, pour ce qui est de, de prime abord, d'emblée, c'est l'histoire de, etc.*); per ordenar (*tout d'abord, ensuite, puis, par ailleurs, enfin, finalement, etc.*); per concloure o resumir (*tout compte fait, en fin de compte, bref, en bref, en un mot, en définitive, en somme, etc.*); per acabar (*pour terminer, pour finir, je terminerai par, etc.*).
- Posicionament de l'emissor (*personnellement, d'après moi, selon moi, je sais que, je suis persuadé que, à mon sens, etc.*).
- Tractament de la informació: reformulació (*en d'autres mots, autrement dit, en d'autres termes, etc.*); exemplificació (*notamment, à titre d'exemple, etc.*); introducció de temes (*quant à, au sujet de, concernant, etc.*).
- Connectors per relacionar parts del text: sumatius (*de plus, d'ailleurs, non seulement...mais, etc.*); contrastius (*quoique, certes...mais, il n'en reste pas moins que, etc.*); causatius (*sous prétexte que, du fait que, c'est ainsi que, etc.*); consecutius (*tant et si bien que, d'où, ainsi, etc.*); condicionals (*à supposer que, au cas où, pourvu que, etc.*); finals (*de peur que, de crainte de, en vue de, etc.*); temporals (*alors, soudain, désormais, dorénavant, etc.*).
- Marcadors propis del discurs oral: demanda de confirmació o acord (*Tu vois?; Vous avez bien compris; Vous voyez?; Vous me suivez?; C'est ça?; Vous avez bien dit que...?; C'est bien ce que vous avez dit?; C'est bien ça n'est-ce pas?; hein?*); advertència (*Écoute-moi quand même!; Écoute-moi donc!*); acord (*En effet; Parfaitement d'accord; [Oui] sans aucun doute; C'est justement ce que je pense; Certes, on ne peut pas dire le contraire; Il n'y a rien à discuter là-dessus; Ça me fait plaisir de vous entendre dire cela, Ça marche, etc.*); desacord (*Non, ce n'est pas vrai; Bien sûr que non; [Non] au contraire; Pas du tout; Je ne partage pas votre avis; Tu te trompes; Tu as tort; Quand même!; Tout de même!, etc.*); tancament (*Et c'est ainsi que...; Tout ça pour dire que...; Bon, bon, voilà quoi!; Donc, vous voyez bien...; Je pense que c'est tout, hein?, etc.*).

3.3 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

El coneixement de la societat i de la cultura de la comunitat o comunitats en què es parla la llengua objecte d'estudi és un aspecte del coneixement del món que té especial rellevància en el context de l'aprenentatge d'una llengua, ja que és probable que no formi part de l'experiència prèvia de l'alumnat o que el seu coneixement estigui deformat pels estereotips.

Aquest coneixement, conjunt de creences i valors que conformen la identitat dels individus i dels pobles, configura una manera de veure i d'entendre el món i incideix en la forma de comunicar-se amb els altres. Caldrà desenvolupar en

l'alumnat una consciència intercultural que li permeti fer-se conscient i interpretar les situacions de comunicació i les convencions socials amb què es trobarà en els seus intercanvis interculturals.

A continuació es llisten els àmbits que poden estar relacionats amb els trets distintius de la societat i la cultura de la llengua que s'estudia.

Vida quotidiana

- Horaris i hàbits d'estudi i de treball.
- Hàbits alimentaris: dieta, horaris, comportament a taula, etc.
- Vacances i festes.
- Activitats de lleure.

Relacions interpersonals

- Estructura familiar i relacions de parentiu.
- Relacions entre generacions.
- Relacions entre homes i dones.
- Relacions entre coneguts i desconeguts.
- Relacions a la feina.
- Estructura de la societat i relacions amb les institucions (grups socials, partits polítics, administració, etc.).

Condicions de vida

- Nivell de vida (diferències regionals, ètniques i de grup social).
- Habitatge.
- Prestacions socials (educació, sanitat, pensions, etc.).
- Entorn (paisatge, clima, etc.).
- Trets socioeconòmics (comerç, turisme, noves tecnologies, etc.).

Valors i creences.

- Cultura, costums i tradicions.
- Història i identitat nacional.
- Canvis en l'estructura social.
- Creences religioses.
- Altres cultures i grups socials (països estrangers, turistes, immigrants).
- Manifestacions artístiques (literatura, arts plàstiques, etc.).
- Estereotips i tabús.
- Rols de gènere.
- Sentit de l'humor.

Llenguatge corporal

- Gestos, postures i expressions facials.
- Ús de la veu.
- Contacte visual, físic i proxèmic.

Convencions socials i rituals

- Fórmules de cortesia, tractament i ús dels registres.
- Pautes de comportament social (puntualitat, indumentària, visites, regals, etc.).
- Celebracions (festes familiars, tradicionals etc.).
- Actituds, convencions i tabús en les interaccions.

- Pràctiques religioses, ritus i cerimònies (naixements, casaments, enterraments, etc.).
- Celebracions, festivitats, etc.

3.4 Competències i continguts per a activitats de llengua

Les persones usuàries de la llengua duen a terme activitats comunicatives de recepció, producció, interacció i mediació, i usen estratègies per mobilitzar els seus recursos i coneixements per assolir els objectius comunicatius.

En qualsevol acte comunicatiu es produeixen textos, els quals tenen moltes funcions diferents en la vida social. El mitjà, la finalitat i la funció determinen diferències no només en el context del missatge, sinó també en la seva estructura i presentació, i en les estratègies emprades per a la recepció i la producció. Els textos poden ser de diferent tipologia, amb varietat de macrofuncions i funcions, i es produeixen en àmbits que determinen les finalitats i els temes.

Les estratègies són un mitjà que la persona usuària d'una llengua utilitza per mobilitzar i equilibrar els recursos de què disposa per tal de respondre a les exigències comunicatives de la situació i assolir amb èxit un objectiu concret. La utilització d'estratègies comunicatives no s'ha d'interpretar com una manera d'esmenar carències lingüístiques o de comunicació, sinó com l'aplicació d'uns principis metacognitius (planificació, execució, avaluació i reparació) a les diferents formes de les habilitats comunicatives: la recepció, la producció, la interacció i la mediació. El progrés en l'aprenentatge d'una llengua s'evidencia per la capacitat de la persona aprenent de dur a terme actes comunicatius i utilitzar estratègies comunicatives.

3.4.1 Comprensió oral i escrita

3.4.1.1 Textos i àmbits d'ús

Activitats de comprensió de textos orals i escrits:

- De l'àmbit personal, públic, professional, educatiu.
- En un registre informal, neutre, semiformal i formal.
- En llenguatge estàndard i articulats de manera clarament estructurada.
- Sobre temes generals, concrets i abstractes, relacionats amb la vida quotidiana, l'aprenentatge, l'actualitat, la feina o amb el propi interès.
- De diferents macrofuncions (narració, descripció, argumentació, exposició, instrucció).
- De diferents tipus de textos: anuncis, declaracions, converses informals i formals, debats, tertúlies, xerrades, correus electrònics, cartes, piulades, missatges escrits o de veu, notes, informes, notícies, presentacions, reportatges, entrevistes, articles, contes, novel·les, cançons, poemes, assajos, instruccions d'ús, catàlegs, prospectes, llibres de text, diccionaris bilingües i monolingües, obres de referència i consulta, pel·lícules, espectacles, publicitat, tires còmiques, acudits, etc.).
- Cara a cara, per televisió, davant d'una audiència, per telèfon o altres mitjans tècnics, en suport paper o en suport digital o multimèdia.

3.4.1.2 Estratègies de recepció

Planificació

- Mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.
- Identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i presa de consciència dels coneixements previs que se'n tenen.
- Adequació del tipus d'audició o lectura (comprensió global, selectiva, exhaustiva, interpretativa) a les diferents intencions de la persona oient o lectora, i a la funció i tipologia del text.

Execució

- Deducció, inferència i formulació d'hipòtesis a partir d'idees, preconceptes i coneixements previs.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics: imatges, disposició del text, llenguatge no verbal, suport, font, etc.
- Confirmació d'hipòtesis a partir de la interrelació dels elements significatius del text.

Avaluació i reparació

- Verificació o reformulació d'hipòtesis

3.4.2 Expressió i interacció oral i escrita

3.4.2.1 Textos i àmbits d'ús

Activitats de producció de textos orals i escrits:

- De l'àmbit personal, públic, professional, educatiu.
- En un registre informal, neutre, semiformal i formal.
- En llenguatge estàndard i articulats de manera clarament estructurada.
- Sobre temes generals i habituals en la vida quotidiana o relacionats amb l'aprenentatge, la feina o amb el propi interès.
- De diferents macrofuncions (narració, descripció, argumentació, exposició, instrucció).
- De diferents tipus: històries, anècdotes, presentacions preparades, informes, converses informals, formals i transaccionals, debats, tertúlies, sol·licituds, entrevistes, enquestes, notes, apunts, formularis, CV, cartes informals i formals, cançons, poemes, contes, textos literaris, anuncis, missatges, correus electrònics, xats, fòrums, blogs, simulacions, etc.
- Emesos cara a cara, per televisió, davant d'una audiència, per telèfon o altres mitjans tècnics, en suport paper o en suport digital o multimèdia.
- Produïts individualment o de forma col·laborativa.

3.4.2.2 Estratègies de producció

Planificació

- Establiment dels requeriments de la tasca, identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i avaluació dels propis coneixements del món.
- Mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.

- Adequació del text (oral o escrit) a la persona destinatària (funció del text, àmbit i canal, registre, estructura i cohesió del discurs, etc.).
- Adaptació de la tasca i del missatge als recursos lingüístics disponibles (augment o disminució de la complexitat de la tasca i del discurs produït).

Execució

- Ajustament als models i fórmules de cada tipus de text per expressar el missatge amb claredat, coherència i estructura adequada.
- Compensació de les carències lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (per exemple: modificar paraules de significat similar, definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (per exemple: demanar ajuda; assenyalar objectes, usar deíctics o realitzar accions que aclareixin el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent, com gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.
- Composició i articulació del discurs, integrant elements verbals i no verbals al missatge.
- Localització i ús adequat dels recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Ús de fragments de discurs coneguts per la persona usuària i que li donen seguretat (locucions, expressions, modismes, etc.).
- Ús d'estratègies d'assoliment: provar noves expressions sense bloquejar la comunicació, ajustant el nivell de la tasca a l'alça.

Avaluació i reparació

- En l'expressió oral, valoració de l'èxit de la comunicació o modificació del discurs per aconseguir-lo, a partir de la pròpia autoavaluació o la retroalimentació que rep de l'audiència a través de la seva reacció oral, gestual o expressió facial.
- En l'expressió escrita, possibilitat de control de la producció, tant des del punt de vista comunicatiu com lingüístic (revisió, correcció, etc.).
- En l'expressió oral i escrita, aprofitament de la retroalimentació que rep dels companys pel que fa tant als aspectes comunicatius com als aspectes lingüístics.

3.4.2.3 Estratègies d'interacció

Les estratègies d'interacció permeten a les persones interlocutores contribuir al procés de coconstrucció del discurs i del significat. Aquestes estratègies són les següents:

Planificació

- Previsió del tipus d'intercanvis possibles tenint en compte la informació que es comparteix i la nova informació que es vol donar o obtenir.
- Consideració de la distància comunicativa entre la persona parlant i les persones interlocutores, i la coincidència o no en el temps i en l'espai.
- Consideració de les regles de la interacció d'acord amb el canal, el sistema de comunicació i els tipus de text més adequats per a la finalitat comunicativa.

Execució

- Presa de paraula per tenir la iniciativa en el discurs o convidar altres persones a participar en la conversa o discussió.

- Manteniment de la conversa, gestió de la discussió o confirmació de la comprensió mútua.
- Col·laboració en el desenvolupament de les idees i de les tasques comunes.
- Utilització de tècniques per afrontar els imprevistos.

Avaluació i reparació

- Valoració de l'èxit de la comunicació o modificació del discurs per aconseguir-lo a partir de la pròpia autoavaluació o la retroalimentació que facilita la persona interlocutora amb la seva reacció escrita o oral (gestual o d'expressió facial).
- Ús d'estratègies cooperatives per facilitar ajut i demanar-lo per clarificar possibles malentesos, repetint o reformulant el que sigui necessari.

3.4.3 Mediació

Entenem per mediació l'activitat del llenguatge consistent a facilitar cara a cara o en línia la comunicació entre parlants i/o a reformular, de manera oral o escrita, un text amb diferents propòsits: superar algun obstacle, adequar el discurs a la persona interlocutora i a la situació comunicativa, etc. La mediació també és un procés social i cultural de creació de condicions per a la comunicació i la cooperació.

3.4.3.1 Activitats de mediació

3.4.3.1.1 Activitats de mediació lingüística oral i/o escrita

Impliquen reformular un text per a un mateix o bé per a una altra persona:

- Transmissió d'informació específica. Per exemple, escriure un informe amb les decisions preses en una reunió.
- Explicació de dades. Per exemple, interpretar i descriure de manera fiable informació detallada a diagrames o gràfics complexos sobre temes del seu interès.
- Resum, comparació i explicació de la informació principal d'un text.
- Traducció oral de textos complexos sobre temes del seu interès i traduccions escrites clarament estructurades en llenguatge d'ús corrent.
- Presa acurada de notes en conferències i reunions.
- Resposta personal a un *input* oral, escrit o multimodal. Per exemple, descriure les seves emocions respecte a una obra o fotografia i descriure què ha evocat aquestes emocions.
- Anàlisi i crítica de textos creatius. Per exemple, comparar dues obres tenint en compte els temes, els personatges i les escenes, buscant similituds i contrastos.

3.4.3.1.2 Activitats de mediació social i pluricultural

Impliquen, d'una banda, crear un context de treball col·laboratiu, i de l'altra, ajudar a establir un espai pluricultural i facilitar la comunicació en situacions delicades:

- Lideratge, gestió de la discussió i col·laboració en un grup de forma eficient i no intrusiva, reconduint el tema, discutint, sintetitzant el punt de vista del grup, focalitzant l'atenció i propasant acords.

- Foment del desenvolupament d'idees animant a trobar una solució, a justificar les seves idees o a relacionar-les amb el tema.
- Facilitació de l'entesa en un espai pluricultural i/o en situacions delicades i desacords apreciament perspectives, aclarint malentesos, discutint punts de vista i adaptant la seva actuació.

3.4.3.2 Estratègies de mediació

Planificació

- Establiment dels requeriments de la tasca, identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i avaluació dels coneixements del món, tant els propis coneixements previs com els de les persones entre les quals s'estableix la mediació.
- Localització, mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.
- Adaptació de la tasca i del missatge als recursos lingüístics disponibles i als de les persones per a les quals es fa la mediació (augment o disminució de la complexitat de la tasca i del discurs produït).
- Anticipació. Presa de consciència de les possibilitats i les equivalències de les llengües entre les quals es fa la mediació.

Execució

- Explicació d'un nou concepte enllaçant amb coneixements previs, adaptant el llenguatge o simplificant informació complicada.
- Composició i articulació del discurs, integrant al missatge elements verbals i no verbals.
- Simplificació d'un text dens amplificant-lo o sintetitzant-lo.
- Transmissió dels punts principals.
- Aclariment, repetició o reformulació.
- Interpretació de les claus de comportament.
- Facilitació de la comunicació.

Avaluació i reparació

- Comprovació de la congruència entre els textos.
- Comprovació de la coherència i l'adequació del text en funció de la situació comunicativa.
- Matisació amb l'ajut de diccionaris.
- Consulta a altres persones o fonts.

3.5 Competència i continguts lingüístics

3.5.1 Lexicosemàntics

3.5.1.1 Repertoris lèxics i utilització adequada d'aquests (producció i comprensió) en els contextos a què es refereixen els objectius especificats per al nivell Avançat; lèxic utilitzat en el registre familiar en contrast amb aquell que s'utilitza en el registre estàndard; alguns elements del francès argòtic corrent.

3.5.1.2 Famílies lèxiques

Camps lexicals (*amour: coup de foudre, amourette, avoir le béguin, liaison, un penchant, etc.*).

- Sinonímia: substitució de verbs *faibles* (*mettre, faire, dire, etc.*); sinònims intercanviables segons el context (*maladroit, gauche*); diferències de matis (*affalé, écroulé, effondré*); sentit pejoratiu (*vêtu, affublé*); diferència de grau (*regretter, déplorer*); sinònims i nivell de llengua (*un truc pour épater; un procédé pour frapper fort*).
- Polisèmia (*opération: opération mathématique, chirurgicale, militaire*).
- Homònims: homògrafs (*faire la grève / se promener sur la grève*) i homòfons (*les fils électriques / les fils adoptifs*); homògrafs que es distingeixen pel gènere (*le mémoire / la mémoire; la mousse / le mousse*); significat de l'adjectiu per posposició o anteposició (*un ancien hôpital / un hôpital ancien*); pronominalització i canvi de sentit (*rendre / se rendre*).
- Parònims (*justice/justesse; avènement/événement*).
- Hiperonímia, hiponímia (*logement, appartement, chalet, studio, etc.*).

3.5.1.3 Paraules compostes i derivades

- Prefixos (*mi-: mi-octobre, mi-temps; contre-: contre-attaque; bien-: bien-fondé; avant-: avant-goût, etc.*); diferència de grau (*archi-: archiplein; hyper-: hypernerveux; ultra-: ultra-moderne; super-: supergrand, extra-: extra-fort*).
- Sufixos per formar substantius, adjectius i verbs (*-ard: débrouillard; -iste: gréviste; -aille: marmaille; -ot: petiot, vieillot, pâlot; -otte: bougeotte; -âtre: blanchâtre; -oyer: foudroyer, festoyer; -onner: bichonner*).
- Composició culta (*salle omnisports, thalassothérapie*) i formació de mots valisa (*français + anglais : franglais; foule + multitude : foulitude*).
- Derivació impròpia (*un homme bien, parler fort, chanter faux, un côté province, les pourquoi et les comment*); derivació de sigles i acrònims (*capessien, smicard, pacser*).
- Neologismes, substantius que corresponen a marques registrades o noms propis (*consom'acteurs, adolescent, Blablacar, La macronite*).

3.5.1.4 Abreviacions. Sigles.

- Mecanisme d'abreujament de paraules del registre estàndard al registre familiar, abreviacions en -o (*ado, accro, apéro, "métro, boulot, dodo"*).
- Abreviacions de la llengua escrita (*c.-à.-d., ex, pp, qqch, H.T., T.T.C.*).
- Sigles i acrònims (*A.O.C., O.G.M., C.D.D., C.D.I., R.T.T.*).

3.5.1.5 Interjecció

- Reforçament d'una frase expressiva (*Ah! Tu crois?; Et bien! Tu as vu l'heure?!; valor expressiu (aie!, hélas!); injonctives (chut!, hé! la porte!) o fàtic (hein!)*).
- Onomatopeies que expressen soroll (*boum!, brrr!, clap, clap!, crac, flip-flap, clic!*); crits d'animals (*meuh!, miaou!*); sentiments (*beurk!, ouf!*).
- Substantius sols (*attention!; dommage!; silence!*); amb un determinant (*ma parole!*); amb preposicions (*au secours!*).
- Adjectius (*chic!; mince!*); adverbis (*alors!; tant mieux!; tant pis!; comment donc!*).
- Verbs (*Allons!; Dites!; Voyons!*).
- Expressions familiars (*Sauve qui peut!; Vogue la galère!*).

3.5.1.6 Mots transparents i pròxims

- Aprofitament de la transferència lèxica entre el francès i la llengua pròpia (*dossier, cliché, bricolage, etc.*).
- Atenció especial als falsos amics (*subir, tirer, espérer, investir, hypothèque, etc.*).

3.5.1.7 Préstecs i mots d'origen estranger, *franglais*. (*Des tremolos, des leitmotivs, speech, meeting, self-control, start-up, loser, etc.*).

3.5.1.8 Frases fetes, dites, refranys.

- Proverbis (*C'est en forgeant qu'on devient forgeron; Il ne faut pas mettre les bœufs avant la charrue, etc.*).
- Símlis o expressions comparatives (*jolie comme un cœur, clair comme de l'eau de roche, sérieux comme un pape, aimable comme une porte de prison, etc.*).
- Expressions *imagées* (*se mettre au vert; il pleut des cordes; il fait un temps de chien, etc.*).
- Algunes cites molt conegudes de la literatura, del cinema, de personatges coneguts, històriques, etc (*Tout est bien qui finit bien; L'État, c'est moi; Après moi, le déluge; Impossible n'est pas français; Les grands esprits se rencontrent; Il est interdit d'interdire; Sous les pavés, la plage, etc.*).

3.5.2 Morfosintàctics

3.5.2.2 El substantiu

- Morfologia i casos especials de gènere, nombre i concordança dels substantius.
- Substantius amb dos gèneres (*un compagnon / une compagne; un parrain / une marraine; un amour fou / des amours folles; un vrai délice / de pures délices, etc.*).
- Substantius amb femení i masculí diferents (*un coq / une poule*).
- Substantius amb dos plurals (*œil: yeux et œils; travail: travaux et travaux [les œils et les travaux s'utilitzen en un sentit tècnic]*).
- Concordança dels noms propis (*les Turcs, les Durand*).
- Concordança dels substantius compostos (*des sèche-linge, des arcs-en-ciel, des timbres-poste*).
- Substantius que s'utilitzen solament en plural (*les alentours, les frais*) i en singular (*la haine*).
- Substantivació (*fier/fierté; fermer/la fermeture; partir/le départ*).

3.5.2.3 Els determinants

3.5.2.3.1 Articles (ús i omissió).

- Cas amb l'adjectiu (*Je viens avec des amis italiens / Ce sont de grands amis*).
- Valor particular (*Je connais le directeur de l'école*); valor general (*un directeur d'école*).
- Precisió i caracterisació (*avoir faim / avoir une faim de loup; avec plaisir / avec un plaisir immense*).

- Cas de la negació (*Je n'ai pas d'argent; Je ne gagne pas de l'argent pour le gaspiller*).
- Omissió amb proverbis o comparació (*blanc comme neige*); algunes enumeracions (*Il est arrivé avec femme, enfants, chien...*); expressions com *avoir peur, donner congé, rendre justice*.

3.5.2.3.2 Alguns usos particulars de possessius

L'ús afectiu (*Elle travaille son anglais; J'ai raté mon train*); o precisió (*Elle a coupé ses longs cheveux*).

3.5.2.3.3 Quantificadors

Adverbis (*énormément de / d'...*); unitats de mesura (*un zeste de / d'..., une pincée de / d'...*); expressions diverses (*un tas de / d'..., une foule de / d'...*) i alguns casos particulars d'adjectius indefinits (*quelques, certains, plusieurs, tout, une table quelconque, tel ou tel film*).

3.5.2.3.4 Els pronoms

3.5.2.3.4.1 Alguns usos particulars de pronoms personals

Ús i ommissió del pronom neutre *le* (*Lucie ne viendra pas - Je (le) sais*); valor imprecís en algunes expressions (*s'en aller, en vouloir à quelqu'un, s'y prendre mal, etc.*).

3.5.2.3.4.2 Els pronoms relatius

Usos particulars de les formes compostes (*la veste dans la poche de laquelle...*); cas de *quiquonque, qui que, quoi que* (*qui que tu sois...; quoi que tu fasses...*); usos amb l'introduïdor *c'est* (*c'est la classe où...; c'est dans la classe que...*); usos amb el pronom *ce* (*ce à quoi je pense*); alguns usos particulars (*Je fais ce qui me plaît; Je fais ce qu'il me plaît de faire*); relatius sense antecedent (*"Qui vivra verra"; Il ne sait plus que répondre*).

3.5.2.3.4.3 Els pronoms demostratius i alguns usos especials de l'alternança *c'est / il est, ça / c'est* (*C'est ton prof? Il est cool!; Les vacances au bord de la mer, c'est génial!; Les enfants, ça fait du bruit, c'est bruyant; Ça va, ça roule; C'est clair, c'est génial; C'est ça*).

3.5.2.3.4.4 Els pronoms indefinits

- *Plusieurs* (*Philippe a plusieurs voitures*); *quelques* (*Il n'a que quelques amis français*); *chacun* (*Chacun apportera ce qu'il voudra*); *certain* (*Certains l'aiment chaud*); *nombreux* (*J'ai de nombreux amis*).
- *Autrui* (*Ne fais pas à autrui ce que tu ne voudrais pas qu'on te fit*); *quiconque* (*Quiconque enfreint la loi sera puni*); *un tel* (*On m'a présenté un tel...*); *le même* (*Ce sont toujours les mêmes qui gagnent*); *autre* (*d'autres / des autres: Tu as d'autres questions? / J'ai fait le tour des autres librairies*); *n'importe quel* (*Tu peux venir n'importe quel jour*).

3.5.2.5 L'adjectiu

3.5.2.5.1 Casos especials de concordança (*une demi-douzaine, deux heures et demie, les yeux mi-clos*); de grau (*la moindre idée / la plus petite des filles; sa vue est plus mauvaise / ma pire journée; fort sympa, sous-alimenté, plutôt jolie, quasi réussi, fort beau, tout content*) i de lloc de l'adjectiu qualificatiu (*l'amour propre, un cousin germain*).

3.5.2.5.2 Canvi de significat segons la posició (*grand, brave, sale, propre, chic: une sale affaire / un homme sale; un curieux garçon / un garçon curieux*).

3.5.2.5.3 Construccions adjectivals (*hostile à; fort en*).

3.5.2.5.4 L'adjectivació (*sot/sottise*).

3.5.2.6 El verb

3.5.2.6.1 Tipus de verbs: auxiliars, semiauxiliars, transitius, intransitius, impersonals, pronominals. Consolidació i ampliació dels conceptes treballats en el nivell Bàsic.

- Concordança del *participe passé* amb *être* (*Ils se sont vus; Il se sont plu*).

3.5.2.6.2 Temps i aspecte:

- El «*passé surcomposé*» i els seus usos (anterioritat: *Quand il a eu mangé, il est parti*).
- Reconeixement del «*passé simple*».
- Usos i valors de l'indicatiu i el subjuntiu.
- Usos particulars del condicional i els seus matisos: condició amb *si* (*Si j'avais appris des langues, j'aurais pu voyager et maintenant je saurais parler couramment le français*); afirmació atenuada (*Il pourrait gagner*); exclamació per expressar la indignació, la sorpresa (*Tu oserais faire ça!*); fet imaginari (*Tu serais la reine*); una opinió il·lusòria (*On se croirait au Moyen-Âge*); eventualitat (*Elle veut comprendre ce qui pourrait expliquer son geste*).
- Oposicions formals i funcionals del gerundi i del participi present (*Je mange en lisant; Je l'ai vu traversant la rue*).
- Concordances de temps i mode: usos i valors particulars de la concordança (subordinada a l'indicatiu o al subjuntiu, discurs indirecte).
- Aspectes: simultaneïtat (*Dès qu'il peut, il part; Alors qu'elle lisait, il regardait la télé*); anterioritat (*Je ne partirai pas tant qu'il pleuvra*); posterioritat (*Après qu'il a mangé, il est parti*); durada (*Il était en train de travailler; Il sirotait sa bière; Elle le pouchassa dans tout l'appartement*); freqüència (*Il sautillait sans cesse; Il sortait toujours après le déjeuner*); començament (*Il s'est mis à parler*); continuació (*Il continue à lire; Il ne fait que rire; Le mal va croissant*); acabament (*J'ai fini d'écrire; Il a cessé de pleuvoir*); repetició (*Je relis la lettre*).

3.5.2.6.3 Modalitat: matisos de l'expressió (*Un accident aurait eu lieu sur l'autoroute, il y aurait eu des blessés; Elle a dû manquer le dernier métro; Ça doit être difficile; Tu dois le remercier; On dirait qu'elle est malade; Il pourrait arriver demain*).

3.5.2.6.4 Veu activa i passiva: altres formes d'expressar la veu passiva (*J'ai fait examiner mon chien; Elle ne se laisse pas insulter; Il s'est fait vacciner; L'église s'aperçoit de loin*).

3.5.2.7 Les preposicions: usos fixos (*sans, contre, autour de, etc.*) i preposicions de règim (*réussir à, s'intéresser à, se souvenir de, avoir confiance en, finir par, etc.*).

- Cas de les preposicions *dans/en* (*Il vit en banlieue / dans une banlieue calme*); *par/pour* (*Il est passé par Lyon pour aller à Paris*).

3.5.2.8 Els adverbis

3.5.2.8.1 Usos particulars d'alguns adverbis (*Il est bien plus aimable qu'elle; Les arbustes sont tout petits*).

3.5.2.8.2 Locucions adverbials: preposició + nom (*à mi-chemin, en revanche, à plat ventre, sans cesse*); preposició + adjectiu (*au dépourvu*); preposició + verb + complement (*d'arrache-pied, à tue-tête*).

3.5.2.8.3 Adverbis de quantitat: *si, aussi* + adj / participis - adjectius / adverbis (*un enfant si sage!*); *tant, autant* + noms o verbs (*Il a tant travaillé*).

3.5.2.8.4 Intensitat: *si, tant* (*Il est si fatigué qu'il va se coucher sans manger; Nous avons tant crié que nous ne pouvons plus parler*).

3.5.2.8.5 Adverbis de negació: cas del ne expletif amb verbs que expressen el temor (*Je crains qu'elle n'arrive en retard*); d'impediment (*J'évite qu'il ne me parle*); de dubte o negació (*Je doute qu'il ne vienne*); locució conjuntives (*avant qu'il ne fasse froid*).

3.5.2.8.6 Matisos de l'expressió amb l'adverbi: modificar o precisar el sentit (*Il est venu tout de suite; des personnalités un peu différentes; J'ai vraiment beaucoup rigolé; Je n'ai nullement envie de l'accompagner*).

3.5.2.8.7 L'adverbialització (*voir clair, l'avion vole haut*).

3.5.2.8.8 Modificacions dels adverbis temporals (estil indirect) (*en ce moment, à ce moment-là; hier, la veille, etc.*).

3.5.2.9 L'oració

3.5.2.9.1 L'oració simple

Estructura de l'oració:

- Inversió subjecte/verb: alguns casos especials (*ainsi en est-il...; Peut-être appellera-t-il; Sans doute est-il venu hier*).
- La interrogació directa i indirecta (modalitat, temps i persones). Consolidació i ampliació dels conceptes treballats al nivell Intermedi.
- L'estil indirecte lliure (*Elle se fâcha; Non! Elle ne partirait pas de là, le lendemain!*).

- L'èmfasi (*Cette histoire, un vrai scandale!; Les bons comédiens, je les admire; Ils sont enfin là, ces fameux copains!; C'est toi qui dois décider; C'est aujourd'hui que je pars; Le voilà qui arrive; C'est ce que je crains; C'est ce dont je voulais parler*).

3.5.2.9.1 L'oració composta

- La coordinació i la juxtaposició: consolidació i ampliació dels conceptes treballats al nivell Intermedi.
- La subordinació: consolidació i ampliació dels conceptes treballats al nivell Intermedi.
- Subordinades relatives: *dont/duquel; auquel; ce à quoi* (*Partir à l'étranger, c'est ce à quoi il pensait sans cesse*); amb subjuntiu (*Je cherche une secrétaire qui sache parler chinois*); preposició + *quoi* (*Je ne sais pas avec quoi il s'est coupé*); demostratiu + relatiu (*Tu vois cet homme? C'est celui dont je t'ai parlé hier*); subordinades completives conjuntives (*Crois-tu qu'il vienne/viendra; Je ne crois pas qu'il vienne/viendra; Il est possible qu'il vienne, il est probable qu'il viendra*); subordinades substantives (subjecte, complement d'adjectiu, infinitives, interrogatives o exclamatives); subordinades circumstancials (temporals, consecutives, causals, comparatives, de participi, etc.).

3.5.3 Foneticofonològics

En el nivell Intermedi es consoliden i amplien els continguts del nivell Bàsic.

3.5.3.1 Accent, ritme i entonació / patrons tonals de l'oració.

- Ritme i entonació adequats en qualsevol tipus d'oració complexa.
- Accentuació emfàtica en la síl.laba que es vol ressaltar o en totes les síl.labes d'una paraula (*J'en ai marre!; C'est ha-llu-ci-nant! Je – vous –dis- qu'il – n'y- a per-sonne*); allargar síl.labes (*Pourquoi? [purkwa :::]*); forçar l'accentuació (*Mais NON!*) ; *On dit pas [diz], [disssssssssss!]*).
- Introducció als diferents accents francòfons.

3.5.3.2 Processos fonològics

- Sons i fonemes vocàlics i semivocàlics: pronunciació dels fonemes vocàlics i semivocàlics amb atenció especial a aquells que presenten més dificultat.
- Sons i fonemes consonàntics: pronunciació dels fonemes consonàntics amb atenció especial a aquells que presenten més dificultat.
- Domini de les 5 consonants de liaison [z,t,n,r,p] (*les États-Unis; un faux-ami; allez-y; tout éveillé; un grand espoir; en attendant; un premier emploi; trop ému*) i enllaços obligatoris i prohibits.
- Elisió: pronunciació col·loquial (*j'sais pas, y'en a pas*).
- Paraules d'ús freqüent amb pronunciació anòmala (*-ai: aimant/faisant; -ch: orchestre/arche; -em: temps/tempo*).
- Pronunciació de mots forans: que conserven la seva pronunciació original, adaptats al sistema francès (*club, pub*).
- Característiques fonètiques més representatives dels diferents nivells de llengua. Atenció especial a les característiques fonètiques del registre familiar.

3.5.4 Ortotipogràfics

3.5.4.1 Els signes de puntuació

La puntuació en les cartes i altres textos de caràcter formal, en textos literaris, en textos acadèmics: orals (discursos, presentacions) i escrits (tipologia textual).

3.5.4.2 Ortografia

- Domini de les grafies dels sons vocàlics, semivocàlics i consonàntics.
- Domini de l'ortografia dels mots gramaticals, lexicals i formes verbals.
- Ortografia de mots forans (adaptats al sistema francès o no: *mail/mél*).
- Ortografia de les onomatopeies (*bof, ouïe*).
- Distinció de paraules gramaticals (*c'est / ces / ses; d'en / dans; l'a / la / là / l'as; mes / m'est / m'es / met / mets / mais; qu'en / quand / quant; quelques fois / quelquefois, etc.*).
- Abreviatures i sigles (*S.V.P, R.S.A; P.J; À+ ; OGM; RTT; CDD, etc.*).
- Usos d'emoticones, de signes de puntuació sense regla en escrits informals (*mail, xat, fòrum: C'est fabuleux !!!!!!!!!!! ; :-)*)

4. Criteris d'avaluació

1. Expressió escrita

Produeix textos escrits de certa longitud, detallats i ben estructurats, articulats de manera clara i coherent, en contextos d'ús comú i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització, mostrant confiança en l'ús de diferents registres i estils. Pot cometre errors esporàdics o no sistemàtics que no afecten la comunicació.

2. Expressió oral

Produeix textos orals monològics i dialògics, de diferents tipus i de certa longitud, procedents de contextos d'ús comú i més específics dins del seu camp d'interès, articulant el seu discurs de manera clara i coherent, mostrant confiança en l'ús de diferents registres. Pot cometre errors esporàdics o no sistemàtics que pot corregir retrospectivament i expressar-se sense fer gaire evident que està buscant les paraules que necessita.

3. Comprensió escrita

Comprèn amb prou detall textos escrits d'una certa longitud sobre temes comuns i també específics dins del seu propi camp d'interès i escrits en diferents registres.

4. Comprensió oral

Comprèn el llenguatge oral estàndard, cara a cara o no, tant si es tracta de converses com de discursos sobre temes familiars i no familiars relacionats amb tots els àmbits de la vida. Només un soroll molt fort de fons, una estructura inadequada del discurs o la utilització d'expressions idiomàtiques poden influir en la seva capacitat de comprendre.

5. Mediació

En situacions on cal mediació identifica i transmet amb claredat, eficàcia i certa naturalitat, oralment i per escrit, tant el to i les intencions dels parlants o autors

com el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds dels autors, tant implícites com explícites, clarament senyalitzades, sobre assumptes relatius a la seva especialitat i interessos i sobre temes més generals. Adapta els textos al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació. Col·labora en la creació de significat comparant, contrastant, resumint, organitzant i detallant apropiadament la informació, suggerint sortides de compromís, un cop analitzats els avantatges i els inconvenients.

6. Interacció

Interactua oralment i per escrit, en intercanvis cara a cara i en línia, amb flexibilitat, eficàcia i de manera col·laborativa, iniciant, mantenint, finalitzant el discurs adequadament, fent un ús eficaç dels torns de paraula, gestionant el discurs amb intervencions adequades, confirmant la seva comprensió, demanant l'opinió de la persona interlocutora, convidant altres a participar, i contribuint al manteniment de la comunicació, repetint o reformulant el que s'ha dit, fent preguntes per aprofundir en alguns aspectes que considera importants, i resumint la informació i els arguments quan és necessari per aclarir el fil de la discussió.

7. Interacció en línia

Interactua i facilita la interacció entre les parts a través de les tecnologies digitals amb el comportament adequat segons el mitjà i el destinatari. Coneix la utilitat i els avantatges de diverses eines digitals i adapta la informació i l'estil de comunicació d'acord amb l'eina escollida i la situació comunicativa. Col·labora en projectes en línia tant com a membre d'un grup com assumint un paper de líder, i sap donar i rebre *feedback* per tal d'organitzar el treball col·laboratiu.

8. Estratègies de comprensió

Utilitza un ventall prou ampli d'estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants o autors, clarament senyalitzades en el text oral o escrit, fent les inferències necessàries.

9. Estratègies de producció

Utilitza eficaçment, amb certa naturalitat i amb flexibilitat les estratègies més adequades per a la producció de textos orals i escrits segons les macrofuncions, els gèneres i tipus de text. Per exemple, en la interacció i producció escrita, desenvolupa a partir d'un esquema previ els punts principals, bé donant exemples o afegint comentaris i detalls rellevants, i integra de manera apropiada informació rellevant procedent de diferents fonts. En la interacció i producció oral, planifica el discurs segons la situació comunicativa (propòsit, interlocutors i canal) i en fa un seguiment i una reparació mitjançant procediments variats (per exemple: paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es realitzi sense esforç per part seva o dels interlocutors.

10. Aspectes socioculturals i sociolingüístics

Demuestra en la comprensió i producció de textos orals o escrits i en actes de mediació un coneixement prou profund dels aspectes socioculturals i

sociolingüístics generals i més específics de les cultures on es parla l'idioma (incloent-hi usos i creences), que ha integrat a la seva competència intercultural. Supera les diferències pel que fa als estereotips. S'expressa apropiadament en situacions diverses i evita errors importants de formulació.

11. Intencions, funcions comunicatives i registres

Distingeix les intencions comunicatives tant principals com secundàries dels textos orals i escrits, i reconeix les diferències d'intenció i de significat dels diferents exponents corresponents a les funcions comunicatives segons el context i el gènere i tipus de text. Selecciona d'entre un repertori més ampli les estructures lingüístiques adequades al propòsit comunicatiu en els registres informal, neutre, semiformal i formal.

12. Macrofuncions, gènere i tipus de text

Organitza el text oral i escrit de manera clara i coherent, adaptant el registre i l'estil, o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per adequar-lo correctament a la macrofunció textual (narració, descripció, exposició, instrucció i argumentació), al gènere (conversacional, informatiu, instructiu, etc.) i al tipus de text (correu electrònic, blog, carta, missatge de veu, etc.).

13. Coherència i cohesió

Utilitza adequadament sense errors que causin malentesos els mecanismes comuns d'organització i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic, enllaçant una sèrie d'elements més complexos, per crear una seqüència cohesionada i lineal, amb l'ús d'un repertori ampli de connectors i marcadors discursius i conversacionals, de la juxtaposició, la repetició lèxica, l'el·lipsi, la dixi (personal, espacial i temporal) i/o l'entonació.

14. Repertori lèxic

Reconeix i utilitza adequadament, oralment i per escrit, un ampli repertori lèxic, comú i més especialitzat, relacionat amb els propis interessos i necessitats en els àmbits personal, públic, professional i educatiu, així com estructures, expressions i modismes d'ús comú amb connotacions i matisos. Pot tenir alguna dificultat amb expressions poc freqüents i reformula amb flexibilitat per evitar repeticions o quan no troba una expressió més precisa.

15. Fluïdesa

Es comunica amb fluïdesa, claredat i espontaneïtat suficients i un ritme bastant uniforme, sense manifestar ostensiblement que ha de limitar el que vol dir.

16. Riquesa i correcció gramatical

Mostra un control gramatical relativament elevat d'un repertori d'estructures lingüístiques prou ampli. No comet errors que provoquin la incomprensió i corregeix pràcticament tots els errors que comet.

17. Pronunciació

Pronuncia i entona de manera clara i natural.

18. Patrons ortotipogràfics

Utilitza amb correcció els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (per exemple: parèntesis, guions, abreviatures, etc.), i aplica amb flexibilitat les

convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital, tot i que pugui manifestar influència de la seva llengua primera.

Nivell Intermedi B2

Grec

Índex

1. Definició del nivell i objectius

1.1 Definició del nivell

1.2 Objectius generals del nivell

1.3 Objectius per activitat de llengua

2. Competències generals per a l'aprenentatge de la llengua i per a la comunicació

2.1 Actituds

2.1.1 Actituds que afavoreixen l'èxit de l'aprenentatge

2.1.2 Actituds que afavoreixen el procés d'aprenentatge d'una llengua

2.1.3 Actituds que afavoreixen l'adquisició d'una consciència intercultural

2.2 Estratègies per a l'aprenentatge de la llengua

2.2.1 Estratègies cognitives

2.2.2 Estratègies metacognitives

2.2.3 Estratègies socioafectives

2.3 Competència digital

3. Competència lingüística comunicativa

3.1 Competència i continguts nocionals i funcionals

3.1.1 Funcions

3.1.2 Nocions

3.2 Competència i continguts discursius

3.2.1 Adequació al context

3.2.2 Coherència i cohesió textual

3.2.2.1 Organització i estructuració del text segons la macrofunció

3.2.2.2 Organització interna del text

3.2.2.3 Relacions sintàctiques i semàntiques per mantenir el referent

3.2.2.4 Relacions semàntiques entre les parts del text

3.3 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

3.4 Competències i continguts per a activitats de llengua

3.4.1 Comprensió oral i escrita

3.4.1.1 Textos i àmbits d'ús

3.4.1.2 Estratègies de recepció

3.4.2 Expressió i interacció oral i escrita

3.4.2.1 Textos i àmbits d'ús

3.4.2.2 Estratègies de producció